

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci žalobce **Azutan MB s.r.o.**, se sídlem Basilejské nám. 10, Praha 3, zastoupeného UNTAX, s.r.o., daňovým poradcem, se sídlem U Továren 14, Praha 10, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2014, č. j. 28332/14/5000-14304-706033, takto:

I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 23. 10. 2014, č. j. 28332/14/5000-14304-706033, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobci částku 11 228 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

I. Rekapitulace předchozího řízení a obsah spisu

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzen platební výměr Finančního úřadu pro hl. m. Prahu (dále jen „Finanční úřad“) ze dne 15. 1. 2014, č. j. 209105/14/2006-24904-100743.

Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.

Finanční úřad platebním výměrem vyměřil žalobci daň z přidané hodnoty za prosinec 2012 ve výši 2 230 950 Kč. Daň stanovil na základě pomůcek, neboť žalobce nemohl prokázat skutečnou výši daně z důvodu ztráty účetnictví. Jako pomůcku finanční úřad použil částky

připsané v daném období na účty žalobce a faktury vystavené žalobcem jeho odběratelům. Na jejich základě stanovil výši uskutečněného zdanitelného plnění na 11 154 760 Kč.

Proti platebnímu výměru se žalobce odvolal a namítal především, že finanční úřad nezohlednil žádné plnění žalobce na vstupu.

Dne 19. 9. 2014 žalovaný žalobci doručil výzvu podle § 115 odst. 2 daňového řádu, aby se do 15 dnů vyjádřil ke skutečnostem zjištěným při dokazování u odvolacího orgánu a případně v této lhůtě navrhl doplnění důkazních prostředků.

Žalobce v dané lhůtě zaslal žalovanému vyjádření, ve kterém rozporoval použité statistické údaje a navrhoval, aby žalovaný použité statistiky doplnil o údaj nákladů na prodané zboží, které Český statistický úřad také eviduje.

Dne 16. 10. 2014 žalobce poté žalovaného informoval, že požadovaný údaj o nákladech na prodané zboží sám zjistil dotazem u Českého statistického úřadu. Podle přiloženého vyjádření Českého statistického úřadu náklady na prodané zboží v relevantním období v sekci N – Administrativní a podpůrné činnosti činily 9 430 564 000 Kč a tržby z prodeje zboží 10 133 390 000 Kč.

Žalovaný napadeným rozhodnutím platební výměr změnil a žalobci vyměřil zdanitelné plnění na vstupu ve výši 5 778 166 Kč a vlastní daňovou povinnost tak snížil na 1 075 317 Kč. Jako pomůcku pro stanovení přijatých zdanitelných plnění žalovaný použil údaje Českého statistického úřadu v oboru podnikání žalobce (Administrativní a podpůrné činnosti). Z těchto údajů zjistil, že poměr mezi tržbami a výkonovou spotřebou byl v daném období 51,8 %. Na základě tohoto údaje žalobci stanovil zdanitelné plnění na vstupu ve výši 51,8 % zdanitelného plnění na výstupu.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že za dané období nebylo v rámci dokazování správcem daně zjištěno žádné přijaté zdanitelné plnění. Tudíž použití statistických údajů považuje za možnost, jak daň stanovit co nejpřesněji. Žalobcem namítaný poměr mezi uskutečněnými a přijatými zdanitelnými plněními ve výši 97,9 %, kterou žalobce údajně vykazoval v předchozích obdobích, žalovaný neakceptoval, neboť tento poměr žalobce nikterak nedoložil. Ani správce daně za předchozí období nevedl žádná šetření, která by tento poměr mohla prokázat.

Žalovaný při výpočtu předmětného poměru ze statistických údajů nezohlednil statistické údaje týkající se nákladů na prodej zboží, neboť žalobce poskytuje služby a neprodává zboží. Na straně nákladů byly tedy použity pouze údaje o výkonové spotřebě, která zahrnuje spotřebu materiálu, energií a služeb. Přitom odkázal na faktury vystavené žalobcem jeho odběratelům, které prokazují, že předmětem plnění bylo zprostředkování dopravy, pomocné práce, spotřebovaný materiál na zakázce chemického čištění rozvodů, montáž stropů v autobuse, poradenské a konzultační služby a účetní a ekonomické služby. Z toho žalovaný dovodil, že žalobce poskytuje služby a nikoliv prodej zboží.

II. Argumentace účastníků

Žalobce v žalobě namítal, že zdanitelná plnění na vstupu byla vyměřena chybně. Podle něj statistický údaj o výkonové spotřebě nezahrnuje náklady za prodané zboží. Jedině při započtení nákladů na prodané zboží bylo možno zjistit správný poměr mezi přijatými a uskutečněnými zdanitelnými plněními v oboru. Podle žalobce argument žalovaného, že žalobce žádné zboží neprodával, je nelogický. Předmětem zkoumání bylo zjišťování

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

obvyklého poměru mezi přijatými a uskutečněnými zdanitelnými plněními v oboru, a nikoliv zda žalobce něco prodával. Kdyby žalovaný zohlednil i náklady za prodané zboží dospěl by k poměru 69,05 %. Žalobce také namítal, že skutečnost, že žalovaný si tento údaj o nákladech na prodané zboží neobstaral a neprovedl jej jako důkaz, byť jej žalobce předložil, je vadou řízení.

Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a setrval na svých názorech z napadeného rozhodnutí.

III. Hodnocení soudu

Městský soud v souladu s § 51 soudního řádu správního ve věci rozhodl bez jednání. Účastníci s takovým postupem souhlasili. Městský soud zároveň neprováděl dokazování a ve věci rozhodl pouze na základě správním orgánem předloženého správního spisu.

Městský soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního) a dospěl k následujícím závěrům.

Žalobce nerozporuje stanovení daně na základě pomůcek podle § 98 daňového řádu. Namítá pouze nesprávnou výši stanovení přijatých zdanitelných plnění.

Podle ustálené judikatury správních soudů musí být na základě pomůcek daň stanovena dostatečně spolehlivě. Použití pomůcek tak musí vést ke kvalifikovanému odhadu správné výše daně, tedy usilovat o to, aby se výsledná daň pokud možno co nejvíce blížila realitě. Za pomůcku tudíž nemůže být považován postup, který zcela zřejmě nemůže vést k takovému kvalifikovanému odhadu daňové povinnosti, např. proto, že obsahuje závažné početní chyby nebo vychází kvůli pochybení správce daně ze zjevně nesprávných údajů, nebo proto, že odporuje elementárním zásadám logického myšlení (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 31. 7. 2007, č. j. 8 Afs 128/2005-126).

Žalovaný jako pomůcku pro určení zdanitelných plnění na vstupu použil statistické údaje získané od Českého statistického úřadu. Konkrétně použil údaje o tržbách a nákladech za poslední čtvrtletí 2012 v oborech označených CZ-NACE 77 až 82, což odpovídá oboru podnikání žalobce. Žalovaný z daných údajů zjistil poměr příjmů a nákladů v těchto oborech podnikání. Tento poměr poté použil jako pomůcku pro stanovení přijatých zdanitelných plnění žalobce na vstupu, která vypočetl za použití tohoto poměru jako procentní vyjádření uskutečněných zdanitelných plnění na výstupu. Podle soudu tuto metodu je možné jako pomůcku použít, neboť se může dostatečně přiblížit reálným údajům. Lze důvodně předpokládat, že poměr mezi příjmy a náklady v daném oboru podnikání bude dostatečně věrně odrážet i poměr zdanitelných plnění na vstupu a výstupu v daném oboru.

Žalovaný pro výpočet tohoto poměru použil statistické údaje „Tržby celkem“ a „Výkonová spotřeba“. Tržby celkem ve výpočtu slouží jako příjmy, tedy údaj na straně výstupu, a Výkonová spotřeba jako náklady, tedy údaj na straně vstupu. Údaj „Tržby celkem“, jak uvádí v napadeném rozhodnutí i žalovaný, zahrnují tržby bez DPH za prodej zboží, vlastních výrobků a služeb. Výkonová spotřeba zahrnuje spotřebu materiálů, energie a služeb. Z tohoto vymezení pojmů vyplývá, že Výkonová spotřeba nezahrnuje náklady na pořízení zboží, byť Tržby celkem zahrnují tržby za prodané zboží.

Žalovaný odmítl na vstupu zohlednit náklady na prodané zboží s odůvodněním, že žalobce žádné zboží neprodává. Tento postup považuje soud obecně za možný. Avšak z odůvodnění napadeného rozhodnutí není poté zřejmé, z jakých důvodů žalovaný při stanovení daně podle pomůcek nepovažoval za vhodné přihlédnout k tomu, že údaj pro

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

příjmy „Tržby celkem“ zahrnuje tržby za prodané zboží, když, jak bylo uvedeno shora, žalobce se nezabýval prodejem zboží, ale poskytoval služby. Použitím údaje Tržby celkem byly tedy nadhodnoceny příjmy, čímž byl zjištěný poměr vychýlen v neprospěch žalobce. Pro zachování požadavku na kvalifikovaný odhad daňové povinnosti se jeví jako vhodné, aby skutečný poměr příjmů a nákladů odrážel buď poměr mezi tržbami bez tržeb za prodané zboží a výkonové spotřeby, nebo právě tržby celkem v poměru s výkonovou spotřebou a náklady na prodané zboží.

Bylo na žalovaném, aby se touto okolností podrobněji zabýval, neboť pouhý odkaz na to, že žalobce neprodává zboží, ale pouze poskytuje služby, je třeba považovat za nedostatečné vypořádání námítky žalobce. Žalovaným zjištěný poměr v důsledku nesplňuje podmínku, aby se použitá daňová pomůcka možno co nejvíce blížila realitě. Přitom je podstatné, že údaje o tržbách z prodeje zboží, respektive náklady vynaložené na prodané zboží byly v dané sekci činností Českým statistickým úřadem sledovány a tyto údaje tedy byly pro žalovaného dostupné.

S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního pro nezákonnost zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 soudního řádu správního). Na žalovaném nyní bude, aby o odvolání žalobce znovu rozhodl, a to s přihlédnutím k právnímu názoru, který byl vyjádřen v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního).

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce. Žalobce byl v této věci zastoupen daňovým poradcem a má tedy právo na náhradu nákladů řízení za toto zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Jeho náklady řízení tvoří jednak zaplacený soudní poplatek z podané žaloby ve výši 3 000 Kč a jednak odměna zástupci za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby) a související náhrada hotových výdajů po 300 Kč podle citované vyhlášky č. 177/1996 Sb., plus DPH ve výši 21 %. Žalobci tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 11 228 Kč k rukám jeho zástupce.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. 2. 2018
v.r.

JUDr. Karla C h á b e r o v á

předsedkyně senátu